

korrekt, naar vedkommende Statsrevisor har henvendt sine Bemærkninger i Sagen til Ministeriet i Stebet for at rette dem umiddelbart til Rigsdagen, idet der staar i Grundloven, at Statsrevisionens Betænkning og Bemærkninger blive at forelægge Rigsdagen. — Det næste Punkt angaar Bygninger under Domanebestyrelsen, nemlig Civilstatens Materialgaard og det kongelige Ømagasin. I en Række Finantslove er det blevet stillet i Udsigt, at disse Bygninger skulle afhændes, men endnu ere vi ikke komne saa vidt. I den Anledning er der ogsaa stet Forespørgsel fra Statsrevisionen, og Finantsministeriet har gjort Rede for de Forhandlinger, der hidtil ere førte, men det har tillige ment at burde afvente Resultatet af den paabegyndte Revision af Herloven, inden man gjorde fortsatte Forsøg paa at sælge Bygningerne. Disse ligge nemlig saaledes, at det muligvis kunde være af Interesse at have dem som Statsejendom, naar Revisionen af Herloven engang har fundet Sted. Det er Bygninger, som kun have givet Staten en ringe Indtægt eller endog et lille Understud, men som i og for sig ere værdifulde, og som der maasse kunde bringes noget Mere ud af, naar de gik over i privat Eie. Dette har oprindeligt været paatænkt, og det maa derfor beklages, at de Offer, der i sin Tid af Statskassen ere bragte for at opnaa dette, endnu ikke have baaret Frugt, og at dette maasse endnu vil lade længe vente paa sig. Det Offer, som Statskassen hidtil maa siges at have bragt, anlaas af Statsrevisionen til en Pengeverdi af mindst 72,000 Kr. Jeg gaar dernæst over til nogle Bemærkninger, som vedkomme den høitærede Indenrigsministers Regnskab. Som bekjendt blev der ydet et Lønningstillæg til Betjentene ved Statens Jernbaner i Finantsaaret 1873—74, og der skete en ny Lønningforhøielse i det følgende Finantsaar. Det tør vistnok siges, at Forudsætningen for den Afstemning, der fandt Sted her i Thinget, da den sidste Forhøielse fandt Sted, var, at disse Betjente, foruden at bibeholde det tidligere Tillæg, tillige skulde gøres delagtige

Lønningstillægget for Finantsaaret 1874—75, men man maa beklage, at den ærede Indenrigsminister ikke ved Fordelingen er gaaet ud fra den samme Forudsætning, og den Grund, der ansøres herfor, synes mig ikke at være tilstrækkelig fyldestgørende, nemlig den, at det Dyrtidsstillæg, der var paatænkt for Statens øvrige Embedsmænd, bortfaldt paa Grund af Uenighed mellem Regjeringen og Rigsdagen. — Det er ikke mange Aar siden, at der blev oprettet en Dampskibsforbindelse mellem Frederikshavn og Gøttheborg. Jeg tror, jeg tør sige, at denne nye Forbindelse blev hilset med ikke ringe Forhaabninger. Jeg vil heller ikke sige Andet, end at disse Forhaabninger maasse kunne vedligeholdes, navnlig naar en Gang Broen over Limfjorden kommer i Stand, men hidtil maa disse Forhaabninger siges at være skuffede i ikke

ringe Grad, og jeg tror, at man i den Henseende navnlig maa anse over den Maade, hvorpaa Forhandlingerne fra første Færd bleve indledede, idet man nemlig allerede havde sluttet Afkod med et Kheberi, og først da Kontrakten forelaa for Ministeriet, indledede man Forhandlinger med den svenske Røstkyrrelse med Hensyn til, hvilket Tilskud der skulde gives fra svensk Side. Som Følge deraf blev dette Tilskud ikke saa stort, som man kunde have ventet, og som Rigsdagen vistnok med Hensigt til Forhandlingerne under Finantsloven havde havt Grund til at vente. Jeg vil dog gjøre opmærksom paa, at Forhaabningerne nu synes at være noget lysere, og naar man vil se hen til den Finantsubvalgsbetænkning, der blev afgiven den 9de Decbr. forrige Aar, under Nr. 60, vil man finde, at Balance omtrent kan siges at være bleven opnaet. Det hele Foretagende maa imidlertid, som det er udtrykt i Betænkningen, „siges at befinde sig paa Forsøgets Stade“, og derfor har Udvalget ikke nærmere villet røre ved denne Sag. — De følgende Bemærkninger ere i Grunden rent statistiske Oplysninger, som man ønsker at henlede Thingets Opmærksomhed paa. Det er en Opgjørelse af Statskassens Udgifter ved Anlæg og Driftskøttelsen af de forskellige ved Udgangen af Finantsaaret 1874—75 i deres hele Udstrækning i Drift satte Statsbanestrækninger m. m. Renten heraf er ifølge denne Opgjørelse næsten 2,9 pCt. eller, dersom kun den halve Expropriationsgodtgørelse bringes med i Beregningen, lidt over 3,02 pCt. — Jeg gaar over til den Del af Betænkningen, der angaar Finantsministerens Budget. Statsrevisionen har gjentagne Gange maattet gjøre opmærksom paa Uoverensstemmelser og Uensagtigheder med Hensyn til Hartkornsopgjørelserne. Det maa paastjønnes, at Statsrevisionen har gjentaget disse Anker, og man tør haabe, at den endelige Berigtigelse nu har fundet Sted — Det næste Punkt, om Rangskatten, støtter sig ikke paa nogen Bemærkning fra Statsrevisionens Side; det er Udvalget, der har optaget dette Spørgsmaal, men for at De Herrer kunne trænge ind i, hvad det egentlig angaar, vil jeg anbefale at tage selv Statsrevisionens Betænkning for Dem og flaa op Pag 48. Man vil da finde nederst paa denne Side et statistisk Bidrag angaaende Rangskatten. Det er første Gang efter en længere Aarrække, at det er lykkes Statsrevisionen at tilveiebringe et saadant Materiale, hvilket vi maa paastjønne i det Haab, at det fremdeles vil blive meddelt; thi ved ligesom at lodde efter i disse Dybder, der ere vanskelige at udgrunde efter hele den Ordning, Rangvæsenet har, har man fundet Noget, der ikke fuldstændig stemmer med, hvad der staar i Statsregnskabet. Der staar nemlig Side 16, at 2 pCt. af Skatten, der er bleven udbetalt til Robemestrene, have udgjort 772 Kr. 26 Øre. Naar man multiplicerer denne Sum med 50, skal man da have